

Ağabey Bir Şey Olmaz

– MESUT ÇİFTÇİ · 07 Aralık 2010

Bir şey olmaz memleketinde yaşıyoruz desem yeridir. Otomobilinizde basit bir güvenlik tedbiri alacaksınız, arabanızı sanayiye götürüyorsunuz. Fikrinizi ustaya anlatıyorsunuz. Usta son derece laubali bir tavırla ; Ağabey, boş ver bir şey olmaz diyor. Bilgisayarınız hakkında endişeleniyorsunuz, bilgisayar işiyle uğraşan esnafa yapmak istediğiniz değişikliği anlatıyorsunuz ve yine aynı laubali cümle karşınızda beliriyor; " Ağabey, boş ver bir şey olmaz. Bir devlet dairesinde işiniz var, küçük bir pürüz çıkıyor işinizde, görevli personele bak şurası şöyle olacaktı diyorsunuz ve yine ; " Ağabey, boş ver, bir şey olmaz." Çıldırılmamak elde değil doğrusu. Sizce de millet olarak fazlaca laubali ve umursamaz değil miyiz?

Kimileri bahsettiğim bu boş vermişliği ve laubaliliği hoş göstermeye çalışıyor. Bense son derece karşıyım buna. Örneğin bir esnaf dükkanına giriyorsunuz. Adama para vereceksiniz, para kazandıracaksınız. Esnaf sizin ödediğiniz parayla evini geçindirecek, çocuğunun çocuğunun ihtiyaçlarını karşılayacak. Yani siz bu esnafın velinimetisiniz. Ama esnaf size; " Ağabey, hocam, usta." diye hitap ediyor. Bu mu esnaflık? Bu mu karşılıklı saygı? İşte bu laubalilik yüzünden kusura bakma ama esnaf kardeş senden ne kaç olur ne de kasaba. Öncelikle bu zihniyetten kurtulmalıyız milletçe. Bu yüzden kobilerimiz ömrü boyunca kobi olarak kalıyor. Bu yüzden uluslar arası şirketlerimiz bir elin parmakları kadar. Gelişme yok, strateji yok, plan yok, öngörü yok. Günü kurtarma telaşındayız hepimiz. Hepimizin altını çizmek istiyorum. Özel sektör de böyle devlet sektörü de. Devlet hastanesine gidersin ikinci sınıf insan muamelesi görürsün, özel hastaneye gidersin yine aynı. Devlet bankasında görevli personel bırakın güler yüzü suratınıza daha bakmaz, özel bankalarda öyle. Devlet kurumuna gidersin aynı muamele, özel şirkete gidersin aynı muamele. Herkes kabadayı, herkes cahil ve herkes maganda. Memleketçe gelişmişliğe değil ilkelliğe özeniyoruz. Böyle bir aptallık olur mu Allah aşkına? Ünlülerimiz bile maganda tarzında konuşmayı marifet sayıyor. Nerede kaldı nezaket? Nerede adab-ı muaşeret? Hiç mi zarafet kalmadı? Koskoca bir memleketin hepsi mi maganda olmak ister? Farz-ı misal adam iş görüşmesine gidiyor. İşveren ayrı bir kaba, iş isteyen ayrı bir kaba. Anlaşılmaz abartılmış bir gurur herkeste. "O bana şöyle seslenemez, bu bana böyle davranamaz." İletişimsizlik ise hat safhada. Kimse kimseyi dinlemiyor. Yahu adam yazıma yorum yapıyor internette ama yazımı okumamış. Ben yazı da neden bahsetmişim, adam yorumunda neden bahsetmiş? Uyarınca da suçlu ben oluyorum. Böyle cahillik olur mu Allah aşkına? Bu eleştirilerimden sonra büyük bir çoğunluğunuzun da nasıl tepki vereceğini biliyorum ; " Ya boş ver bunları bir şey olmaz." Çıldırılmamak elde değil. Ya memleket değiştirmek lazım ya da ülke değiştirmek lazım. Boş vermişlikle bir ülke nasıl kalkınır? Kendini beğenmişlikse hat safha da. En amiyane tabirle kuru sıkı atıyor herkes, işkembe-i kübradan sallıyor. Memleketteki tüm olumsuzlukların arkasında ise dış güçler var. Ya Amerika, ya İsrail ya da Avrupa. Tabi her şey dört dörtlük ya memlekette bir pisliği bu ülkeler çıkarıyor. Bir kere bu memlekette hiç kimse işini doğru düzgün yapmıyor. Çalışıyorum diyene bir bakın, en çok kaytaran odur. Bu memlekette ne üretim yapılır bu zihniyetle, ne ekonomik gelişmeler olur, ne de edebiyat yapılır. Örneğin bir yabancı şirket devasa bir makine üretmiş. Bu makineyi üretmek

için araştırma geliştirmeye para harcamış, denemelere para harcamış, Pazar ağı oluşturmaya para harcamış vs. Bizim yerli üretici bu ürünü görüyor daha sonra hesap yapmaya başlıyor ; " Şurasını şöyle yapsam, burasını böyle yapsam, şurasından şu malzemeyi çalsam, burasına bu malzemeyi koymasam. Ben bu ürünü daha ucuza maledebilirim. Üstelik daha ucuza satarım." Böyle çarpık bir düşünce olabilir mi Allah aşkına yahu? Sonra ortaya çıkan ürünleri görüyoruz. Böyle ne şirketleşilir ne de kurumsallaşılır. Güvenlik tedbirleri ise hiç dikkate alınmaz bizim memlekette. Malum bir şey olmaz zihniyeti. Adam senin taklit ettiğim malı üretirken güvenliğe ve kaliteye de para yatırmış. Ayrıca ürününü satarken fiyatın içine araştırma geliştirme maliyeti, amortisman maliyetini ve gelecek ürünlerin maliyetini de koymuş. İşte bu yüzden adamların köklü firmaları var. Ama bizim memlekette öyle mi? Şirket bugün ülke birincisi olur, yarın batır. Holdingler haftalık kurulur batır. Bizim memlekette şirketlerin büyük bir çoğunluğu ne iş olsa yapar. Bir konuda uzmanlaşamaz yani. Ayrıca çalışanların fikirlerine asla saygı duyulmaz. Patron ne derse doğrudur, müdür ne derse doğrudur ve eski köye yeni adet çıkarmak hiçte hoş değildir. Bu zihniyetle yollar, köprüler, barajlar yapılır bu memlekete. Hiç kimse yarın ne olacak diye düşünmez. Bugün iyi geçsin de yarını yarın hallederiz nasıl olsa. Yahu belediyenin iş planı, elektrik idaresininkine uymaz, elektrik idaresininki, sular idaresininkine uymaz, sular idaresininki telefon idaresininkine uymaz, telefon idaresinin ki internet idaresininkine uymaz, özel idarenin ki hiç birine uymaz. Çünkü ne de olsa BİR ŞEY OLMAZ. Eve internet bağlatacağım tüm düzene kurulumuş, resmiyette ben internet kullanıyor görünüyorum ve hatta faturam işliyor para ödüyorum. Aradan bir ay geçti ne gelen var ne giden. İnternetin techizatı var kendisi yok. Servisteki adam bana şunu söylüyor ; " Ağabey, bazen oluyor böyle şeyler, bir şey olmaz." Örnekleri çoğaltabilirim elbette. Çünkü o kadar çok örnek var ki inanamazsınız. Adam nüfus müdürlüğüne gidiyor, yanına kimliğini almıyor. Adam şiir yazıyor, öykü yazıyor yani edebiyatla ilgileniyor ama imla kurallarından habersiz. Adam hız sınırının 40 km olduğu viraja 120 km hızla giriyor ve emniyet kemeri takılı değil ama bir şey olmaz diyor. Adamın farları çalışmıyor ama gece seyahate çıkıyor. Belediye çukur açıyor hiçbir uyarı önlemi yok vs. vs. vs. Ne de olsa bir şey olmaz.

Bu bir şey olmazlar yüzünden günün birinde çıldıracağım, bunu biliyorum. Bizim memlekette potansiyel var bu bir gerçek. Bir şey istediğimiz zaman yapabilecek güce sahibiz. Yalnızca bu laubalilikten ve boş vermişlikten kurtulmalıyız o kadar.